

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 34.

Indult Bétsből, Kedden, Octóber' 27-dikén, 1829.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsege méltóztatott Nagy Mélt. Gróf Lützow Urat, a' Római Udvarnál lévő Ts. K. Nagy Követjét, a' Sz. István Magyar Király Rendének Nagy Keresztyével kegyelmesen megfisztelni.

Ő Ts. K. Felsege méltóztatott Nagy Mélt. Alagovics Sándor Ts. K. valóságos-Belső Titkos Tanácsos Ur Ő Excellentiáját a' Nagy Méltos. Horvát Országai Bánság Kir. Helytartóját 'sa't. Zágrábi Megyes Püspökké, nem különben:

Fő Tisztelendő Berghofer Mihály Apát Urat a' Györi Fő Tiszt. Káptalanának Nagy Prépostját Választott Püspökké kegyelmesen kinevezni. Ezenkívül

Ő Ts. K. Felsege kegyelmes végzése által a' Fő Tiszt. Káptalanban a' következő Rang és Hivatalbeli előléptetések és új kineveztetések is történtek; úgy mint:

Fő Tiszt. Károly János Ur a' Fő Tiszt. Kassai Káptalanban Tarczaí Fő Esperestté;

Fő Tiszt. Girik György Ur a' Kalotsai Megyében Tisza Mellyéki Fő Esperesté; és Fő Tiszt. Rein Jákob Ur Kalotsai Kánonokká; és ugyan ott Betületbeli Kánonokká, Fő Tiszt. Korsós Ignáts; Göbel Ferentz, Vass Ferentz és Nehiba János Urak neveztettek.

A' Szombathelyi Fő Tiszt. Káptalanban, Fő Tiszt. Dese Pál Ur, Lector Kánonokká, Fő Tiszt. Rozmor Fe-

rentz Ur Custos Kánonokká, és Fő Tiszt. Steiner Ferentz Ur Papóczi Priorrá neveztettek.

Fő Tiszt. Thesarovich Gábor Ur N. Várad Kánonok, a' Várad Olaszi Apáca Intézet Kurátorává létegett.

Fő Tiszt. Kováts Tamás Ur Szent Mártoni Fő Apát Úrrá;

Fő Tiszt. Leitgeb Ignáts Ur Sopronyi Kánonokká;

A' Szathmári Fő Tiszt. Káptalanban pedig:

Mgs és Fő Tiszt. Gróf Valdstein Ignáts Ur Nagy Prepostté, Fő Tiszt. Dubinszky Mihály Ur Lector Kánonokká;

Fő Tiszt. Sixt József Ur Cantor Kánonokká; Fő Tiszt. Köckh József Ur Custos Kánonokká; Fő Tiszt. Schlachta Márton Ur Fő Esperestté, és Fő Tiszt. Kramer Mihály Ur Kánonokká;

A' Rosnyai Fő Tiszt. Káptalanban, végre:

Fő Tiszt. Tindera József; Gáál Ferentz, és Trittner Ferentz Urak Betsületbeli Kánonokokká kegyelmesen kineveztettek

Az Austriai Beobachterben, Bétsi Tzikkely alatt Oct. 22-dikéről ezeket olvassuk: „A' Békesség Orosz Ország és a' Porta között helyre állott és mind két részről megerősített. A' napkeleti háborúnak vége nevezetes időszakaszt fog az Idő-Historiájában tenni.“

Az Orosz-Török háborúnak elvégződése olyan érzéseket gerjesztett a közönséges vélekedéseken uralkodni kívánó különböző Felekben, mellyek ezeknek Charactereket nemcsak kijelölnek, hanem további törekedéseiket is legvilágosabban kimutatják. Azok, a' kik a' köz tsendességnek fenntartását, a' Státusok között az egyességet, a' köz boldogságnak rendes folyamatját; a' békeséges foglalatosságoknak és mesterségeknek háborgatás nélkül való előmenetelét szíveken viselik és tisztelik, — a' Kormányzések, mellyek szent kötelességeiket és valódi javokat szemek előtt tartják, a' felvilágosodott köztársaságok polgárjainak nagyobb része, a' Népeknek többsége, melly csak a' rendtartásból és az igazság kiszolgáltatásból él, — mind ezek velünk együtt örvendező érzéssel vetik a' békeség helyre állásának bizonyos hírét. — Egészen más érzést gerjesztett ellenben azokban, a' kik a' közönséges tsendességben kitsapongó reménységeiket elakadni látják, polgártársaik megelégedésektől azért tartanak, ne hogy az ő erőltetett panaszkodásaikat bírálják, a' Hatalmasságok között tartó viadalokban pedig kedvező alkalmatosságot látnak arra, hogy nagyravágyó kívánságaikat és fennhejázó planumaikat elérjék.

Ezen Felekezetnek részesei, — kiknek fő lakhelye Frantzia Ország, de a' kikkel egyenlő gondolkodásúak egész Európában találtnak, — olly világosan kimutatták a' mai időben, hogy mitsoda principiumokból indultak ki, és hova tzelozzanak; hogy valóban nem bánik velek igazságtalanul, a' ki őket a' békeség nyilvánvaló ellenségeinek állítja. Ezek mindent elkövettek, hogy színmutató okoskodásaik, hathatós beszédek fogásai, és a' legnemesebb valamint legvétségesebb indulatok használása által,

a' Napkelet szövényes ügyét tovább kiterjesszék, és az Orosz Tsászárnak kimondott érzéseivel éppen ellenkezőleg, ezen háború kimenelehez végetlen sorú új felforgatásokat és új háborúkat kaptsoljanak. Ezek nevezetes vakmerőséggel, — majd az alatt a' szín alatt, hogy a' jus és igazság rovására, 's egész Népek és Országok vesztéré is kell a' világ polgárosodását előmozdítani, — majd mint tettetés nélkül való magasztalói a' hódoltató Systemának, „a' Nemzeti betsület és természeti határ“ tsabitó formuláival felfegyverkezve, ollyan projectumokat koholtak, mellyeknek tzelja nem egyéb vala, mint minden fennálló Szerződéseknak lerontása, és Európa felének a' másik fele ellen való felköltése. Szószóllóik és Iróik nem fáradának belé, gonosz találmányaik 's ellenséges lealatsonyításaik által, a' gyanúsodásnak, irigy vetekedésnek és meghasonlásnak magvait a' Hatalomviselők között elhinteni, 's ha mesterségek és erejek annyira kiterjedne, mint akaradjok, a' lángot, melly kívánságok ellenére nem eléggé terjedett el, a' földnek legjobb részére örömet kiterjesztenék. *)

Nem lehetett váratlan előttünk, hogy az illyen érzéstől lelkesített Felekezet az ellenségeskedések megszűnésének hírét keserű kedvetlenséggel vette; 's ezen kedvetlén érzését új háborúságok és Revolutiók bizonyos kiütésének hirdetésével igyekezett enyhíteni. Azon sem ütközünk még, hogy midőn az ő naponként való vádolásaiknak és motskolódásaiknak árját minden Kormányzésekre, valamint az önnön magokéra kiöntik; akkor Austria mindenkor az első sorban áll. Ezen

*) Hogy azok, a' mik itt mondatnak, minden nagyítás nélkül úgy vannak, azt esztendő óta kijött számtalan Journalok tzelkelyeiből megbizonyíthatnók. A. B.

Udvárnak az egész — már elvégződött — háború alatt kimutatott tsendes helyzetése, ennek a' békesség fenntartására és a' törvényes Rendre függesztett politikája; az ő idegensége attól, hogy birtokait kiterjessze; minden fenn álló szerződéseknek tiszteletben tartása, minden Státusoknak függetlensége, minden törvényes Constitutionnak és fundamentomus szabadságoknak megtartása, — mind ezek egy olyan Factio szeméi előtt, melly zűrzavart és felforgatást szomjúhozik, megbotsáthatatlan gonoszság: Szószóllóik ezen mi mai megjegyzéseinkben is eleget találnak, a' mi mérges magyarázatjoknak tárgya lehet. Ezt a' játékot, mint Systemájok éltető principiumát nekik nem irigyeljük. Jövendő törekedéseik, valamint az elmúltak, tsak annak bizonyosságául fognak szolgálni, hogy az itt mondottak Igazságok“

A' Drinápolyi Béke Tractatusnak kötésekor, a' Moldvai és Oláh Országi Fejedelemségek eránt szerzetett Külön-Kötés.

mellyről a' nevezett Béke Tractatusnak V Tzikkelyében emlékezet tétetik:

A' mindenható Istennek nevében.

A' két Alkuszerző felséges Hatalmaságok, mindent a' mi az Ackermanni Egyességszerzésnek Külön-Aktájában a' Moldvai és Oláh Országi Hospodároknak választására nézve kikötetett, megerősítvén, — megismerik annak szükséges voltát, hogy ezen tartományok Igazgatásának erősebb és a' két Ország igazi Interesteszéjéhez jobban hozzá mért alapot kell adni. E' végre megállítatik és végképpen meghatározatik, hogy a' Hospodárok Igazgatásának tartóssága többé ne hét esztendőkre, mint eddig, légyen szoríttatva, hanem jövendő-

ben életélfogytaig légyenek ezen méltósággal felruházva, kivéven az önkéntes lemondásnak vagy vétségért való kitétetésnek, a' nevezett Külön-Aktában előre ellátott, eseteit.

A' Hospodárok, tartományaiknak minden belső dolgait, respectivus Divánjoknak tanátsával élvén, szabadon fogják igazgatni; a' nélkül mindazáltal, hogy a' két Országoknak Tractatusok vagy Chátti-Sherifek *) által adott jussaikat valamiképpen megsértenék; és ezen belső igazgatásban semmi, jussaikkal ellenkező, Parantsolat által meg ne háboríttassanak.

A' fényes Porta ígéri és kötelezi magát, hogy lelki-esmérete szerént vigyázni fog reá, hogy a' Moldva- és Oláh-Országnak adott Privilegiumok, a' vélek szomszédos Határ-Kommandánsok által semmiképpen meg ne sérteszenek; és hogy semmi bele avatkozást azoknak részéről a' két Országok dolgaiba meg nem fog szenvedni, és a' Duna jobb partja lakosainak a' Moldvai vagy Oláh földre való befutkározásait megakadályoztatja. — Minden a' Duna bal partján közelebb fekvő szigetek úgy nézetlenszenek, mint a' két Országoknak alkotó részei, és a' Duna Vizének méjje (járója), kezdvén annak az Ottomán birodalomba való bėjövetelénél, a' Pruththal való egybeszakadásáig, fogja a' két fejedelemségeknek határját formálni.

A' Moldvai és Oláh föld sérthetlenségének nagyobb bátorságára, kötelezi magát a' fényes Porta, hogy a' Duna bal partján semmi Erösséget nem tart,

*) Chatti-Sherif vagy Hatti-Sherif = szó szerent szent Irás, jelenti a' Törököknél a' Szultán alá írása alatt költ Kabinéti Parantsolatot bizonyos dolognak vagy ítéletnek sietséges végrehajtására. Ez ellen semmi kifogás vagy Appellatantintsen.

és semmi megtelepítést, Musulmán alattvalóinak részéről meg nem enged. Ehez képest változhatatlanul megállapítatik, hogy ezen az egész parton nagy és kis Oláh Országban, mint szintén Moldva Országban is, soha egy Mahommedanusnak sem lehet házat tartani, és oda tsupán azok a Kereskedők hotsáttassanak, Fermánnal, a kik a Konstantinápolyiak számára szükséges élelem-félet vagy más tárgyakat saját költségeken bevásárolni akarnak.

A Duna bal partján fekvő Török városok, és azoknak környékei Oláh Orzágnak vissza adattassanak, és véle egyesíttessenek, és az előtt eme parton állott várak és erősségek soha újra felne álltathassanak. A Muzulmánok, kik ezen városokban vagy a Duna bal partjának más akármelley partján, darab földet birnak kötelesek azokat 18 hónapok alatt eladni a honnyiaknak.

Minthogy a két fejedelemségnek Igazgatószéke minden jussaival bír egy független belső Administrationnak, ennél fogva szabadon állíthat a Duna folytában vagy másutt az Országban, a hol szükséges lejend, Egésségi-Cordonokat és Quarantainokat a nélkül, hogy az oda érkező idegeneknek, Muzulmánoknak vagy Keresztyéneknek, az Egésségre nézve kiszabott Rendeléseknek szoros megtartása alól ki lehetne magokat venni. Mind egyik fejedelemségbeli Igazgató-szék, reszszerént a Quarantainai szolgálatnak tellyesítésére, reszszerént a határoknak bátorságára és a jó rendnek a városokban és helységekben való feltartására, és a törvények's rendelések tellyesíttetésének őrizésére tarthat bizonyos számú fegyveres Őrző-Sereget, a mennyi ezen különböző szolgálatokra szorosan szükséges. Ezen katonaságnak számát és tartása módját a

Hospodárok, egyetértvén respectivus Dívánjaikkal, a régibb példáknak alapjára elfogják rendelni.

A fényes Porta tiszta szívéből óhajtván a két fejedelemségnek minden lehetséges boldogságot megszerezni, és megtudván azon visszaéléseket és Vexatiokat, mellyek a külömbkülömbféle — Konstantinápoly számára, a Dunaivárakba való élelmül, és a Fegyvertár szükségére kért Adózásoknak alkalmával gyakoroltattak: jussáról ezen tekintetben, tellyesen és tökéletesen lemond. Ennek következésében Moldva és Oláh Ország örökre mentt légyen a gabona, és más élelemnemü, juh- és fa-adástól, a mivel régebbsen adózni tartozott. Hasonlóképpen, ne kívántassék ezen tartományoktól semmi esetben munkás a vár-építésekhez, sem más robot-szolgálat akármimemü légyen az. De azomban, hogy a Tsászári Kintstár azon Vesztésegekért, mellyeket ezen, jussairól való tellyeslemondás okozhatna, káramentt légyen: Moldva és Oláh Ország, — külön attól az esztendei Adótól, mellyet a két Fejedelemség a fényes Portának Charads, Idije, és Rekiabje nevek alatt (az 1802-iki Chatti-Sherifnek értelme szerént) fizetni tartozik, — esztendőnként néminemü visszapotlás képében bizonyos summa pénzt fog fizetni, mellynek mennyisége közös egyetértéssel későbbenne fog határozatni. Ennekfelette a Hospodároknak minden változásakor, ezen Tisztviselőknék halála, önkéntes lemondása vagy törvényes ki tevése által, az a Fejedelemség, a mellyikben ez történik, köteles lészen a fényes Portának a tartománynak esztendei Adójával, úgy, a mint az a Chatti-Sherifekben meg vagyon határozva, egyenlő mennyiségű Summát fizetni. Ezeket a Summákat kivévén soha semmi más Adó, bér-

pénz vagy ajándék sem az Országtól, sem a' Hospodároktól, semmi szín alatt ne kívántassék.

Az Adózásnak fentt említett eltöröltesésénél fogva, a' fejedelemségeknek lakosai tellyes kereskedési szabadsággal birjanak földjöknek minden terméseire, és kezeknek műveire nézve (a' mint ez, az Ackermani Egyességszerzésnek Külön-Aktájában kikötöttet) minden legkisebb megszorítások nélkül, azokat kivévén, mellyeket a' Hospodárok egyetértvén respectivus Divánjaikkal, szükségeseeknek látnának, az Ország élelmének bátorságára rendelni; szabadon mehetnek saját hajóikon, Igazgatószejkeknek Passusával a' Dunán és a' fényes Portának más Városaiiba és Kikötőibe kereskedhetnek a' nélkül, hogy a' Charads-(Vám-) Szedőktől háborgattatnának, vagy más valami Vexationak kitéve lennének.

Ezenkívül megegyezik benne a' Porta, tekintvén azon inségeket és nyomorúságokat, mellyeket Moldva- és Oláh-Országnak szenvedni kellett, és indittatván az emberiségnek egy egészen különös érzésétől, hogy ezen tartományoknak lakosait, hét esztendei időre, számálván attól a' naptól, a' mikor az Orosz Seregek a' fejedelemségekből egészen kifogtak takarodni, a' Rintstárnak tartozó esztendei Adónak fizetése alól felzabadítsa.

Végezetre kötelezi magát a' fényes Porta, kívánván a' két fejedelemségeknek jövődöbéli javát minden módon bátorságba helyeztetni, hogy megerősíti mind azokat az Igazgatási Rendszabásokat, mellyek e' két tartományoknak az Orosz Tsászári Udvar Seregi által lett elfoglalása óta, az Ország előkelőbb lakosainak nyilvánosság kívánságára, bévitettek és a' mellyek jövődöben a' két tartományok belső Igazgatása módjának alapúl szolgáljanak, de jól meg-

jegyezvén azomban, tsak annyiban, a' mennyiben az említett Rendszabások a' fényes Porta Souveraini jussait nem tsorbítják.

Ehezképest mi Alólírottak, Ő Felsőségének a' minden Oroszok Tsászárnának és Padisáhjának Meghatalmazottjaival, Moldva- és Oláh-Országra nézve a' feljebbi Pöntokat megállítottuk és elhatároztuk, mellyek a' Közöttünk és az Ottomán Meghatalmazottak között Drinápolyban kötött Béke Tractatus V-dik Tzikkelyének következesei. E' jelen lévő Külön-Akta, ennek következesében szerzetett, Pelsétünkkel és Aláírásunkal megerősítettet, és a' fényes Porta Meghatalmazottjainak kezébe áttat adattott. Költ Drinápolyban Sept. 2-ikán (14-kén) 1829 (L. S.) Gróf Orloff Alexis.

(L. S.) Gróf Pahlen Fridrik.

Az Eredeti levél megerősítettik Gróf Diebits-Sabalkansky tól, a' második Táborig Sereg fő Vezérétől.

Nagy Britannia.

London, Oct. 14-kén. A' Királynál Oct. 12-kén a' Vindsori Kastélyban nagy Udvarlás volt. Ezenalkalmatossággal Maclean Ur, az Ejszak-Amérikai új Követ Gróf Aberdeen által Ő Fgéhez bé vezetett. Brook-Taylor Ur, a' ki a' Burkus Kir. Udvarhoz Nagy Britanniai Követté vagon kinevezve, Ő Fgénél bútsút veve. Az udvarlás végével titkos tanátsülés tartatott, mellyben a' Parlamentnek megnyittatása Dec. 10-kére elhalasztatott. Későbbben priváudientziát adott a' Király a' Lord-Cancellariusnak, Hg Wellingtonnak, Gróf Bathurstnak, és Peel Úrnak.

Az új Frantzia Követ Hg Laval-Montmorency Oct. 11-kén estve Londonba megérkezett. — A' közelebhi (Oct. 10-kén kitelt) Fertály-esztendőről az Or-

szágos jövedelmek summája 545,000 f. sterlingel haladja a' megfelelő tavalyi fertály-esztendőről valót; kivéven az A c c i s e ből való jövedelmet, mely az idén 300,000 f. sterlingel kevesebb; úgy hogy e' szerént a' valóságos szaporaság tsak 245,000 f. st.re mégyen. Egyébaránt az egyes pontoknak mutatótáblája még nintsen közönségessé tétetve.

Oct. 6-kán Vindsor körül 5 tellyes órákig esett a' hó.

Frantzia Ország.

Páris Oct. 16-kán. Status Tanácsos Gróf Berthier Oct. 15-kén költ Kir. Rendelés által Fő Erdő-Mesterré kinevezetett. — Clarence Hertzeg és Hertzegné, a' kik darab idő óta Dieppeben mulattak, Oct. 10-kén hajóra ülven Brightonba haza tértek. — Oct. 8-kán déli Frantzia Országának sok helyein hó esett.

Toulonban Sept. 28-kán próbát tettek az úgy nevezett m u s i k a i beszédnek (melly szép, és a' Hajókázókra nézve hasznos felfedezés Sudre Úrnak találmánya) ereje és hathatossága felett. A' Tengeri Főtiszt e' végre Biztosokat nevezett ki, kik egymástól 1200 lábnyi távolságra álló hajókra felmentek. Minekutánna Sudre Úr az első Biztostól feladott szavakat, négy minutum alatt, a' másik hajón lévő társának trombita szóval értésére adta: előjöve ez a' hajóról, és az első Biztost meggyőzte felőle, hogy ő a' szavakat helyesen megértette. A' dologban újra próbák fognak tétetni. (Tudnivaló, hogy ezen igazán harsogó beszédben, egyes hangok bizonyos betűket jelentenek.)

Pápa Birtoka.

Azon különös Biztosság, melyet a' Szent Atya, 26, Carbonarismussal vá-

dolt személyeknek megítélésére kirendelt, Sept. 21-kén a' Római Kormányozónak Monsignora Capelletti Ő Eminentziájának Elölülése alatt öszvegyülvén, minekutánna a' pert gondosan megvísálgatta és mind a' vádló, mind a' vádoltatott Feleket figyelmetesen kihallgatta: egyet közzülök, Picilli Jó'sefet az 1828-ban Rómában felállított Carbonari Logenak Nagy-Mesterét, halálra ítelt, tizen négyet 5, 10, 15, és 20 esztendei vár-fogságra büntetett, tizet megfenyítve eleresztett, és egyet végre ezzel a' Őlausulával: Ex hactenus deductis szabadon bocsátott. — A' Picillire kimondott halálos ítéletet Ő Szentsége, kegyelemből örökös rabságra megváltoztatta.

A' Nápolyi Király, Királyné és Mária Krisztina Kir. Hertzeg kis Asszony Oct. 5 kán délelőtti 11 órakor a' Quirinali Palotába felmentek Ő Szentségének látogatására. A' Szent Atya, atyai szeretettel fogadta felséges Vendégeit. Az együtt beszélgetés mintegy 5 fertály óráig tartott. Ekkor minekutánna két Udvari Dáma és a' többi kísérők lábtsókolásra bocsátattak, elváltak Ő Fgek a' Király, Királyné és a' Hertzeg Asszony Ő Szentségétől kegyes tiszteleteknek bizonyítása közben. — Oct. 4-dikén (Ferenz napján) Ő Fgénék a' Királynak neve napján, nagy gála volt a' Lukkai Hertzegi Palotában, a' hol Ő Felsege szála vagyon. Oct. 5-kén 11 órakor viszszonozta Ő Szentsége a' látogatást fő Vendégeinek. Ő Szentségét a' Palota ajtajánál az egész Kir. Udvar, és belől rajta maga a' Király és Királyné fogadták. Másfél órai ott mulatás után, minekutánna Ő Fgeknek kérésére elsőben az Udvari Nemesség, azután egy másik szobában a' több kísérők és tselédek lábtsókra bocsátattak, viszszatért Ő Szentsége a' Quirinalba.

Ó Kir. Mga a' Lukkai Hertzeg Spanyol Infans Oct. 4-kén estve Rómába megérkezett. — Salernói Kir. Hertzeg, és Hertzegné 5-ikén reggel Bétsbe elutaztak.

Portugallia.

Lisbona, Sept. 19-kén. A' Hadi Minister Gróf St. Laurencio kihirdette, hogy Dom Miguel tekintetbe vévén a' Terceiránál elesett vagy fogságra jutott Tiszteknek és katonáknak hűségét, Parantsolatban kiadta, hogy azoknak familiájára gond legyen és Pensio vagy (a' fogságba esttekre nézve) további fizetés adattassék.

Spanyol Ország.

Madrid Oct. 5-kén. Spanyol Ország megesmerte Dom Miguel törvényes fejedelemnek. Gróf Figueroa, Portugalliai Követ Mádridban benyújtotta Meghatalmazó levelét a' Királynak; és a' Spanyol Követ Lisbonában hasonlóan általadta Hatalom-levelét.

Infans D. Sebastian a' Beirai Hertzegnének sija eljegyzette Károlina Hertzeg kis Aszszonyt a' megboldogult Sardíniai Királynak Victor Emmanuelnek leányát Ó Fge a' Király ezen házasságra egyezését adta.

Orosz Ország.

Sz. Pétervára Oct. 8-kán. Ó Fge a' Tsászárné, a' ki a' napokban kissé rosszszül volt, ismét tellyes jó egészségben vagon. — Tegnap Oct. 7-ikén a' Drinápolyi békességnek öröme a' Márs mezején nagy katonai Parádé és tábori Te Deum tartatott; estve a' város ki

volt világosítva. — Gróf Diebits *) és Gróf Paskevits, mindketten Felő Marsali méltóságra emeltettek. Vice Cancellarius Gróf Nesselrode, Új-Orosz Országi Kormányozó Gróf Voronzoff, és Finantz Minister Generalis Cancrim Birodalmi Grófolkká ki-nevezettek. Gróf Pahlen, Gróf Orloff, Ribeaupierre, és Fonton Urak keresztet nyertek, a' három első az Orosz Nevsky Sándor Rendjét, az utolsó a' Sz. Vladimir Rendjének nagy keresztjét.

Az utóbbi, a' f. E. Aug. 22-kén parantsolt Rekruta-szedést, (L. M. 23 Szám), melly szerént minden 500 embernek 5 rekrutát kelle vala előállítani, Ó Fge leszállította 5-madára, úgy t. i. hogy 500 közzül tsak 1 rekruta vétettek.

Generalis Rennenkamf, Eriváni Gróf Paskevitsnek Adjutánsa — ugyan az, a' ki a' Persiával kötött békességkor

*) A' Breslani Újságban ezeket olvassuk: „Gróf Diebitsch-Sabaliansky Orosz Generalis Sileziában született Trebnitzhez közel. A' Nagy Leipe-i Matrikulában ezek vannak felőle bérvá: „1785 ben Május 15-dikán estveli 10-edfél órakor született, és Jun. 9-dikén az itteni Evangélicusok Templomában megkereszteltetett: Infans nobilis Nemes Diebitsch és Narten Károly János Fridrik Antal. Az Attya volt: Ns Diebitsch és Narten János Ehrenreich-Fridrik, Gyalog Kapitány és Ó Felségének a' Királynak Adjutánsa Felső és Alsó Leipe nek Örökös-Földes és Törvényes Ura. Az Anyya volt: Mária Antonia született Ns Erkert. Ezután előszámláltatnak 18 Keresztatyák és Anyák, a' kik között van a' Braunschweigi Hertzeg is Fridrik, 's a' t.

a' határszéleknél megállítására és ki-
jegyzésére az Orosz Udvar részéről ki-
küldve vala. — A' Tsászártól megbízat-
tatott, hogy a' Drinápolyi békeségnek
értelme szerént a' Határszéleknél Orosz
és Török Országok között való megállí-
tását Asiában, hasonlóan végezné.

Gróf Matusce vits Londonból (a'
hová különös követséggel, melly gyanít-
hatóképpen a' Keleti dolgokat érdekelte,
küldtetett) a' napokba Sz. Pétervárá-
ba vissza várattatik.

Báró Humboldt Sándor Úrtól,
a' ki a' mint tudva van az Ural hegyei-
re két Berlii Professoroknak társasá-
gában a' tavaszszal elúta, darab idő
ólta semmit sem tudnak vala Sz. Péter-
várában. A' tudósító leveleknek ezen ki-
maradását, okozta az a' nagy távolság,
mellyben a' tudós utazók az Orosz Fő
várostól vannak, kik t. i. végezven az
Urali útát, a' Chinai határok felé to-
vább mentek, és Aug. 15-ika ólta fel-
ső Irtsiben, a' Rhinai Songarei ha-
tárában mulatnak. Meglátogatták Aug.
17-kén az Utazók Batyban, egy határ-
széli városban, a' Chinai Tisztviselőt. A'
Rhinai határ őrző katonák rongyos és
durva Mongolok voltak, a' kiknek vise-
lete az egészen selyembe öltözött Rhinai
Tisztnek udvarisága mellett különösen
sembetűnt. Ez a' fiatal ember egyenesen
Pekinből jött és midőn hallotta, hogy
Humboldt Úrnak a' testvérje (a' Bur-
kus Minister) könyvet adott ki a' Chinai
nyelvről, megajándékozta Humboldt
Úrat 5 vastag darabokból álló Historiái
foglalati Rhinai könyvel. — Utjában
Humboldt Úr Semipalatinszkban,
egy Utazóról hallott a' ki néhány esz-
tendőekkel ez előtt Indiából jött Kash-

mi ron keresztül Jerkantba, de on-
nét kiűzetetett, (ki lett légyen ez az úta-
zó? nem tudatik, hozzá vetésből gon-
dolják, hogy Moorcroft amaz érde-
mes Anglus utazó lehetett, a' ki a' Hi-
melaya bérteire felment). Ennek írá-
sai egy Taskenti Kalmár kezében van-
nak; a' ki ekkor nem volt otthon, de
mindent elfognak követni a' Papirosok-
nak előszerzésére. —

Odessa Oct. 10-kén. A' Pestis egé-
szen megszűnt, és egyedül Moldavanka
Külső városa, az is nem annyira szű-
ségből mint előre végyázásból, tartatik
elrekesztve. A' Kikötő városunk alatt
kezd elevenedni, a' közelebbi 4 nap alatt
50 Hajó szállott bé, mellyek közzül 22
Konstántzinápolyból, 28 az elfoglalt Ki-
kötőkből jövenek. Miólta a' kihirdetett
Béke Tractatusnak foglalatiából tudva
van (Oct. 3-ka ólta), hogy a' gabona ki-
vitel ismét szabad, 11 Gabonával terhelt
hajók mentek el tőlünk.

S v é d O r s z á g.

Stokholm Oct. 9-kén. A' mult va-
sárnap kiment a' Király Drottingholm-
ba és ott ebédelt a' Koronahertzeznél.
Délután midőn a' fő városba vissza fe-
lé útban volna, hirtelen rosszul lett, és
a' hideg ki lelta. Azolta szüntelen ágyban
fekszik Ö Fge, változó-hideglelésben és
a' Hivatalos Újságban Bulletinnek adattat-
nak ki a' Közönségnek megnyugtatására.
Az Ország rendei (kik mind ez ideig
együtt vannak) Követséget küldöttek, a'
Király hogyan létének tudakozására. Az
utolsó (máról, estvéli 7 órai) Bulletin
szerént Ö Felsége-jobban érzi magát, és
hidegje alább hágy.

Szerkeztető és Kiadó M á r t o n J ó s e f, Professor. (Untere Bäcker-Strasse Nro 742.)

Nyomlató Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro. 752.)